

Joanna Salamon

Jelentés

(Ape)

Jelentem, én is rendszer vagyok.
Rendszer a rendszerben, állam az államban.
Megerősítem, hogy nem vagyok minirendszer,
emberi, még inkább isteni rendszer vagyok.
Saját, törvényalkotó kormányom van,
velem született szilárd alkotmányom,
több ezer éven át képzett biztonsági szolgálatom.
Rendszerem
a legkiválóbb szinten megszervezett rendszer,
a közelmúltig még napfényes szisztéma.
Az egyedüli halhatatlan rendszer vagyok,
a Föld legöregebb rendszerei közül való,
csak hogy rendszerként én időben megvalósultam.
Miért van, hogy más, pöffeszkedő rendszerek
beszippantják az enyémet saját rendszereik közé,
és megfojtanak fullasztó szervezeteikkel?
A rendszer, amelyben létezem,
a jövő nevében bevezet a – szakadékba.
Idegen tényezők vesznek rajtam erőt,
én antitestek létrehozásával védekezem.
Rendszeremben az antitestek egyesületekké formálódnak, és alkotmányos jogokat követelnek.
Semmit nem ígérhetek nekik.
Érzékeny és fogékony rendszer voltam,
ma nem érzek illatokat, nem látok színeket,
csak szürkeséget, szürkeséget – gondolatvesztésig.
Elvesztettem a közreműködés-érzékét,
egyensúlyérzésem csökken.
De sejtem, hogy félelemérzetem megszűnésével
az elmebetegek intézményébe zárnak.
Micsoda irónia! Túléltem évmilliókat,
épségben menekültem meg kozmikus katasztrófákból,
átvészelttem számos klinikai halált.
Most meneküléssel kell védekezniem, akár a vadnak,
vagy a halál eddig le nem igazolt gondolatával.

Hollandia, 1982.

*

Tévedés

(Pomyłka)

Azt gondolták, már maguk mögött hagyták.
Öreg dokumentumfilmekben,

a nemzeti emlékezet múzeumaiban,
a földben, amely mindent képes
elföldni. Pedig ott volt közvetlenül –
sapkájuk takarásában.